

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közli a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szelényi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

A városok könyve.

A magyar a régibb századokban, sőt még e század első felében sem volt városépítő nemzet. Régibb városainkat legnagyobbbrészt „hospes“-ek, idegen települők alapították. Az előjogaik védelme alatt fejlődésnek induló városok kétségkívül hasznos tényezői voltak mindenkor az ország gazdasági és kulturális fejlődésének, de vezérlő elemmé nem válhattak. Az ország sorsát a nemesség intézte. Ez vezetett, uralkodott a csatateren, az országgyűlésen, a megyében. A „populus Verbőczyanus“ volt valóban a nemzeti élet kifejezője.

Semmisem mutatja jobban az időknek azt a nagy változást, mely a jelenkorban szemeink előtt részben már végbe ment, részben pedig napról-napra végbe megy, mint a városok fejlődésének rohamos megindulása. Ezt az átalakulást a jogegyenlőségre fektetett ujabbkori alkotmányosság megállapítása vezette be, de a modern közlekedési rendszer s az ugynevezett polgári foglalkozások, az ipar és kereskedés gazdasági és társadalmi jelentőségének emelkedése adta meg neki az erőt, mely a városokat ma már nemzeti életünk legfontosabb elemévé teszi s a magyar állami és nemzeti fejlődés sulypontját a városokba helyezte át.

A 25 törvényhatósági joggal felruházott városnak 1890-ben 1,331.000 lakosa volt, majdnem 20 százalékkal több, mint tíz évvel előbb. A 106 rendezett tanácsú város lakossága valamivel kisebb s csak 1.108,000 lelket számlált, szaporodása is lassabb, mint amazoké, mert nem érte el tíz év alatt egészen a 11 százalékot. De ha a rendezett tanácsú városok közül kiválasztanók azokat, melyekben a városi jelleg határozottabban kidomborodik — s ilyennek vehető az egész számnak mintegy kétharmada — akkor ezeknél is hasonló gyors emelkedés konstatalható, mint a törvényhatósági joggal felruházott városoknál. De így is, ha csak az eddigi átlagos fejlődést vesszük alapul, a városok két kategóriájának lakossága a két év múlva megejtendő új népszámlálásnál már előreláthatólag megfogja közelíteni a három

milliót, további tíz év múlva pedig ezt a számot már tetemesen túl fogja haladni. Ha ehhez még hozzáteszük, hogy e városi lakosságnak majdnem 80 százalékát teszi a magyar elem s hogy néhány száz város leszámításával a városok a magyar nemzeti élet, a gazdasági és kulturális előhaladás központjai, nem fog túlzásnak feltűnni, ha azt mondjuk, hogy ma már a magyar élet igazi sulypontja inkább a városokban, mint a falvakban van.

E tény következményei kiszámíthatatlanok. A magasabb közművelődési és közgazdasági fejlődés alapvető intézményei a dolgok természete szerint csakis a városokban létesíthetők. Csakis itt találja meg ezeket az illető környék lakossága is. Azért a város közművelődési hatása nem szorítkozik a saját lakosságára, hanem kiterjed az egész vidékre, mely közfoglalmi tekintetben az illető város felé gravitál. Nagy tekintettel kell tehát lenni a városokra, úgy az önálló törvényhatóságokat alkotókra, mint a rendezett tanácsúakra a törvényhozásnak is. Ennek megfelelően a közigazgatás reformjánál a városokat nem is fogják többé a túlnyomólag falusi elemekre számított megyerendszer prokurzesi ágyába szorítani, hanem külön törvényvel fogják őket szabályozni.

Kiváló figyelmet érdemel ennél fogva minden, a mi bennünket a városi élet fejlődési feltételeivel közelebről megismertet. Ennek tudata már nagy mértékben kezdi áthatni közvéleményünket. Minden, a mi városaink fejlődését érinti, közérdeklődésre tarthat számot. Bizonyos tekintetben kedvező jele az időknek, hogy a napokban egy vaskos kötet hagyta el a sajtót, mely Magyarország összes városainak — mind a két kategóriabelieknek — vagyoni állapotát tünteti fel. Egy egész könyv, összeállítva csupa vagyonmérlegekből. Majdnem semmi szöveg, — a mi hiánya különben derék munkának — de hangyaszorgalommal összehordott, s a mi fő, kimerítő, és teljes tömege a városok vagyoni állapotát feltűntető számoknak. Paulovich Mártonnak hívják azt a derék szegedi számtisztet, a ki ráadta a fejét erre a fáradságos munkára. Megvalljuk, örülünk

rajta, hogy már ilyen munkára is akad ember Magyarországon, mert ez azt mutatja, hogy számbavesszük a nink van, tehát a haladás útján vagyunk. Sőt remélni engedi azt is, hogy az ilyen munkának is kell, — hogy akadjon olvasója, ha másutt nem, legalább a városok hivatásszerű vezetői közt.

A ki szeretettel figyeli meg mindazt, a mi városaink fejlődését előbbre viheti, lehetetlen, hogy ne érdeklődjék a városaink vagyoni viszonyai iránt. Vegyük csak a 25 törvényhatósági várost. Vajjon nem érdekes-e megtudnunk, hogy ennek a 25 városnak aktív vagyona 305 millió forint, adóssága összesen 85 és fél millió forint. Ez utóbbihoz hozzászámítva még öt millió forint szenedő-hátrálékot, kitűnik, hogy e huszonöt városi község 214 és fél millió tiszta vagyonnal rendelkezik. Ugy az aktív vagyonnak, mint az adósságoknak és a tiszta vagyonnak majdnem fele a fővárosra esik, a melynek 144 milliónyi aktív vagyonából, ha leütjük 40 millió adósságot, s a 16 milliónyi egyéb hátrálékot, még mindig marad 102 milliót meghaladó tiszta értéke. De Budapesten kívül vannak még városi törvényhatóságaink, a melyek igen tekintélyes vagyonnal rendelkeznek. Hétnek tiszta vagyona haladja túl az 5 millió forintot. Bizony, ezek közé Miskolcz nem tartozik. Leggazdagabb Szeged 19 millióval, azután jön Debreczen 16 millióval, Temesvár 7 millióval, Kecskemét 6 millióval, Komárom, Nagyvárad, Pécs 5—5 millióval. Szabadka is megközelíti az 5 milliót. Ezek az adósságok leütése után mutatkozó vagyonfölöslegek. Adósságok tekintetében szinte Budapest jár elől 40 millióval, utána Szeged 6 és fél millióval, Debreczen 4, Kecskemét negyedfél, Fiume 3 millióval, Nagyvárad, Komárom, Kolozsvár, Arad, szintén túljárnak a két millión. — Egészben véve városaink még nincsennek tulságosan eladósodva.

Az egyes aktivumok értékelése, a vagyonmérlegek bírálata természetesen nem lehet feladatunk. Magától értődik, hogy ez a városi vagyon nem mind direkt jövedelmező, de mind hasznos, mind közczélnak szolgál. Egészben véve

Nagy önkéntes végeladás

hatóságilag engedélyezve.

A „MENYASSZONY“-hoz címzett divat- és vászonruházban (Mähr-féle ház, Széchenyi-utca 92.) az üzlet teljes feloszlása következtében. **Meglepően olcsó árak!**
Az áruraktár áll: bel- és külföldi ruhakelmékből, selyemből, különféle francia mosókelméből. Szőnyegek, függönyök, ágyszerítők, utazó pokróczok, valódi szepesi vászon, damasztok és mindennemű vászonfélék, valamint kézimunkával himzett női fehérneműekből.

bizton feltehető, hogy a mérlegekben a városi vagyon a valódi értéknél mérsékeltebb összegekben van felvéve. De így is, a hogyan felvéve van, 416 milliót képviselő rengeteg köztvagyon az, mely városi községeink kezén van. Nem ötlík-e nyomban szemünkbe, mily fontos közérdek az, hogy ez a nagy vagyon okosan s lelkiismeretesen kezeltessek?

A kiegyezési javaslatok.

Abból a husz törvényjavaslatból, melyet a kormány a kiegyezés megújítása érdekében a képviselőház elé terjesztett, sohasem lesz törvény. Ezzel tisztában van mindenki, de leginkább báró Bánffy Dezső s ennél fogva nem is igen sokat törődött azzal, hogy ezekben a javaslatokban mit ígér.

A gazdasági kiegyezés olyan dolog, hogy kritikája számokban is nyilvánulhat. A kiegyezés üzlet, melyet alkudozások előztek meg. Már most az az üzlet, a melyet a kormány a minap előterjesztett javaslataival kötne meg, kétségkívül jobb és ránk nézve kedvezőbb volna pénzügyileg az 1887-ik évi kiegyezésnél. Itt számok beszélnek s hozzávetőleges számítás szerint 4—5 millióval kedvezőbb lenne államháztartásunk mérlege, ha ezekből a javaslatokból törvények lennének. Ezért üdvözli ujjongva a javaslatokat a kormánypárti sajtó egy része s ezért nincsen megelégedve vele az ellenzék.

Mert eltekintve attól, hogy a kiegyezés kérdésében nem szabad egyedül a pénzügyi szempontoknak irányadóknak lenniök, — 4—5 milliónyi több jövedelem még mindig nem felel meg az igazságos egyezkedés legelemibb követelményeinek sem. Ez a 4—5 millió nem vívmány, hanem azt jelenti, hogy azok a kormányok, melyek a kiegyezést eddig megújították, vagy rosszakaratukkal, vagy égbekiáltó tudatlanságukkal, vagy csodával határos szolgálkúságukkal száz és száz millióval károsították meg a magyar államot.

A kizsákmányolásnak csak legszembetűnőbb formáit akarja megszüntetni a kormány s már 4—5 milliónyi haszon látszik belőle. Hátha még olyan kormányunk volna, mely radikális eszközökkel egyszerre megszüntetné Ausztriának összes magyarországi pénzforsásait!

A kiegyezési javaslatok nem a do ut des elvén állanak, az egyezkedések nem úgy történtek, hogy mi is hozunk áldozatot s hozzon ugyanannyit Ausztria is, hanem azon az elven, hogy ezentúl kevesebbet fogunk fizetni s azután nem engedjük magunkat kiszípolozni. De ez az elv még mily messze van az igazságos egyezkedéstől!

Itt van például a kiviteli jutalmak ügye. A cukorgyárak minden métermázsa cukor után, a mit a külföldre szállítanak, jutalmat kapnak az államtól, mert különben nem tudnának versenyezni a külföldi magas vámok miatt a külföldi gyárakkal. Ausztriából ennek következtében tenger sok cukrot szállítanak külföldre, Magyarországból pedig elenyésző csekélységet. S a kiviteli jutalmakat Magyarország a kvóta arányában fizette; kiviteli jutalmat adott a gazdag osztrák cukorgyárosoknak. Ez egyszerűen kizsákmányolása volt Magyarországnak. A jövőben nem így lesz. Magyarország a kiviteli jutalomhoz nem a kvóta arányában, hanem csak a tényleges kivitel arányában fog hozzájárulni, azaz csak azon cukor után fog kiviteli jutalmat fizetni, a melyet Magyarországból szállítottak a külföldre. Ez az igazság s ez elv alkalmazásával már egy millió forinttal kevesebb a kiadásunk. Ez az igazság, de mit szólunk azokhoz a kormányokhoz, a melyek fejbőlintva beleegyeztek, hogy a kiviteli jutalmakba a kvóta arányában járulunk hozzá. Ezek a kormányok 1877. óta csak a cukor-kiviteli prémium tételével huszonkét millió forinttal károsították meg Magyarországot. Ugy csinálták a kiegyezést Ausztriával, hogy mi fizettünk és az osztrák gyáros gazdagodott.

A kiegyezési javaslatok néhány örvendetes ülés-kérdését bőven ellensúlyozzák azok az egyezségek, a melyek Magyarországnak legfőbb érdekei ellen fordulnak. Örvendetes intézkedés különben a prémium-rendezést kivéve nagyon kevés van a javaslatokban, legfőleg a *vasuti tarifa-egyezmény*. A vasuti egyezmény azért fontos, mert e nélkül nem védekezhetnek egy esetleges osztrák tarifa-harcz ellen, a melyre az *osztrákok* nagy hajlandóságot mutatnak. Az *italmérési illetékek megszüntetését* nem tekinthetjük vívmánynak, mert ezt bőven ellensúlyozza a cukor- és szeszadó felemelése.

Ellenben van egy igen veszedelmes pont a kiegyezési javaslatban, mely eddig még az ellenzéki sajtó figyelmét is kikerülte. És ez az orosz gabona szállítási szerződés. E szerint Oroszország a legalacsonyabb tarifával szállíthat gabonát Bukovinán, Galiczián és Csehországon át. Ezt az utolsó tarifát azzal indokolják, hogy Oroszország Franciaországba és Svájcba akar gabonát szállítani s ha mi nem adunk neki alacsony tarifát, akkor a gabonáját Németországon keresztül viszi Svájcba és Franciaországba. Az olcsó tarifa tehát csak azért van, hogy forgalmat biztosítson a bukovinai, galicziái és csehországi vasutaknak. Ehhez azonban nekünk is közünk van. Ugyanis a nemzetközi vasuti egyezmények szerint, ha egy állam egy másik államon keresztül vasuti tarifa-kedvezményt kap, — ezt a kedvezményt megkapja a közbeeső állomásokra is. Azaz Oroszország az olcsó tarifával nemcsak Bukovinán, Galiczián és Csehországon keresztül, hanem Bukovinába, Galicziába és Csehországba is szállíthat gabonát, tehát éppen azokra a helyekre, a melyek ez idő szerint a magyar buza főlerakódó helyei. Az új javaslatok tehát egyszerűen ki akarják zárni a magyar gabonát az osztrák állam felsőrészből. Hogy pedig az orosz gabonával vegye föl a versenyt, a magyar gabona arról szó se lehet. Oroszország annyit

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

Zimándi és Zelenyák.

*Kik a nemzet becsületét
Sárral mertétek dobálni:
Sötét lelkü gazemberek
Jó lesz nektek odább állni.*

*E hazában magyar földön
Nincs hely többé számotokra;
Gonoszabbak vagytok ti, mint
Korotnai s Papakoszta.*

*Nincsen a ti bűnödtökre
Sem irgalom, sem bocsánat;
Nincsen a ti nevetekre
Semmi egyéb, csak gyalázat.*

*Le a papi ruhát, melyen
Szégyenfoltot ejtettetek!
Az Ur oltárához lépni
Szentségtörők! ne merjete.*

*Ma a nemzet szent oltárát
Próbáltátok bemocskolni,
Holnap talán Istent magát
Kisérítetek megcsufolni.*

*El e honból! Kisérítőök
Megvetés legyen és átok, —
Pusztuljatok: a faágak
Hivogatva várnak rátok.*

Deák Kálmán.

Az én fogadásom.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —
Irtá: B—y Gy—a.

Megfogadtam, hogy sohasem házasodom meg. Ennek a fogadásnak igen szomorú előzményei vannak. Mint serdülő ifju megszerettem egy leányt, imádtam, rabszolgája voltam s annál édesebb volt e szerelem, mert tiltott volt. Kora ifjuságom egy éden kert, tele reménnyel, tele idealizmussal. Egymásért éltünk öt éven át s csak egy gondolatunk volt: szerelmünk birhatása. S a jó Isten meghallgatta közös imánkat, egy szép augusztusi napon kicsinyke kis kápolnában rebegette el ajkunk a holtomiglant.

A násznép elvonult s mi magunk maradtunk paradicsommá varázsolt kis lakásban. Szótlatlan állottunk egymással szemben. Majd megfogom azokat a reszkető kis kezecskéket s a keblemre vontam Őt. Tekintetünk találkozott és sokáig merően néztünk egymás szemébe. S egyszerre sirva fakadva egymás keblére borultunk. Ezek a hallgatag

néma könyvek, ezek az igazi kifejezői a mi véghetetlen boldogságunknak.

S mily rövid volt ezután a boldogság.

A kéréletlen halál alig egy évre elragadta, sirba vitte őt, magával víve az én életemet s itt hagyva egy élő-halottat. Rám fogták, hogy ideg-beteg lettem. Kerültem az embereket, társaságokat s fogadást tettem, hogy azt a rövidke édes álmod sohasem cserélem fel keserű valóval.

Multak a hónapok, egyik a másik után.

Egyszer hivatalos ügyben elkeltt utaznom. Csengettek. Csak annyi időm volt, hogy az inasomnak inthettem s elhelyezte a coupéban podgyászomat. Végig megyek a kocsí folyosóján s a mint a szélső fülke elé érek, lábaim egyszerre gyökeret vernek, szemem káprázik s egy kicsinyke kis női alak a karjaimba repül.

— Ilma!

— Gyula!

Egyszerre ejtették ki egymás nevét. Végtelen kellemetlen volt reám nézve a helyzet, bármennyire édes volt is a viszontlátás, mert a vonat még bent állott a pályaudvaron s valaki megláthatta volna ölelközésünket.

Az egész különben nem egyéb, mint egy legénykori — jobban mondva — gyermekkori ismeretség: első szerelmem.

gabonát termel, hogy nem tudja mit csináljon vele s gabonakészletei a siberiai vasút fejlődésével legalább is megkétszereződnek. S ha még hozzá szállítási kedvezményeket is kap a mi piacainkra, akkor éppen végetes csapást mér a magyar gazdára és a gabonakereskedésre.

Behatóbb kritika esetén bizonyára még számtalan kifogást lehet emelni a kiegyezési javaslatok ellen, de talán fölösleges is a kritika, mikor nyilvánvaló, hogy ezekből a javaslatokból ugy sem lesz soha törvény.

Néhány szó Miskolcz város iparos ifjúságához.

Nem irási viszketegség, hanem egy fennálló üdvös intézmény iránti lelkesedés vezet, most, midőn hozzátok, Miskolcz város iparos ifjúsága, a nyilvánosság előtt szólok.

Miskolcz város iparos ifjai, szeretett pályatársak, őszinte örömmel vettem kezembe a tollat, mert az az intézmény, a mely iránt engem a tiszta lelkesedés vezet, nem más, mint az előttetek is ismert *miskolczi iparos ifjúsági önképző-, olvasó- és közművelődési egyesület*, a mely — ha jól tudom — most tölti be fennállásának nyolczadik évét.

Igen, nyolcz évvel ezelőtt belátták ipartestületünk érdemes vezérlő férfiai, hogy az ifjúságnak szellemi képzésére otthont kell teremteni, a mely otthonban a tagoknak önművelődésükre alkalom nyújtassék.

Régóta érzett hiányt pótol ez a nemes-célú önképző-egylet a miskolczi iparos ifjúság szellemi fejlődésére vonatkozólag.

Nyolcz évvel ezelőtt alakult meg tehát a miskolczi iparos ifjúsági egyesület, a melynek helyiségeiben ma már több száz kötetre menő könyvtár, számos politikai, szépirodalmi s szaklapok állanak az ifjúság szellemének kiművelésére eszközül.

Hála és elismerés érte az érdemes férfiaknak, kik megértették a kor intő szavát és

kitűzték azt a lobogót, melyen jelszó gyanánt e szó van fölírva: „*Műveltség!*“

Sajnos azonban, hogy a zászló alá a lefolyt nyolcz év alatt nem sorakozott az iparos ifjúság oly számban, mint a mely Miskolczot megilletné, mely a hazai, vidéki, kereskedelmi és iparos városok soraiban a legelsőkké közé tartozik.

Nincs szándékomban ezért városunk iparos ifjúságának szemrehányást tenni, mert az egyesület, a mely közel egy évtized óta áll fenn, ma is létezik iparos ifjúságunk számára nézve kicsiny, de öntudatos csoportjának sorakozása mellett, ennek szellemi épülésére. És ha nem is dicsekedhetik a lezajlott nyolcz év után azzal, hogy kitűzött céljának magaslatára emelkedett, de bátran mondhatom, hogy beigazolta életképességét. A mely intézmény pedig életképesnek bizonyul, annak előbb-utóbb virágoznia kell.

Ki adta meg ennek az egyesületnek életképességéhez az eszközt? . . . Azok, a kik az egyesületnek nyolcz évi fennállása óta tagjai; a kik ma megelégedetten tekinthetnek a múltba, mert a kulturális intézmények legszébbikének az önművelődés otthonának megteremtéséhez járultak.

De része van az iparos ifjúsági egyesület életképessé tételében és megteremtésében Miskolcz város minden szépért és nemesért lelkesülő közönségének is, a mely közönség az egyesületnek nyilvános téren való szereplését mindig elismerő pártfogásban részesítette.

Rátérek azonban tulajdonképeni célomra, a mely nem más, mint az, hogy titeket Miskolcz város iparos ifjúsága, kik ez idő szerint még nem vagytok tagjai ennek az önművelődési egyesületnek, arra kérjelek, hogy lépjétek be a *miskolczi iparos ifjúsági önképző-, olvasó és közművelődési egyesület* rendes tagjaivá; lépjétek be, mert ugy ezen egyesületet, mint bármely más intézményt csak akkor lehet nagygyá, virágzóvá tenni, ha azok, a kik hozzátartoznak teljes egészét képeznek.

Fel azért Miskolcz iparos ifjúsága, szere-

tett pályatársak! Ébredjétek, a kik az iparos ifjúsági önképző egyesületnek nem vagytok rendes tagjai, a tavasz ébredtével és sorakozzatok azon szent zászló alá, a mely nyolcz évvel ezelőtt Miskolcz város iparos ifjúsága önművelődésének fejlesztése céljából kibontatott; sorakozzatok, mert a tizenkilencedik század is a mely immár alkonyát járja, megkövetelte a maga vívmányait, s ugy lehet, hogy a huszadik, a mikor először derengő napjával be fog köszönteni, még újabb és újabb követelményekkel állhat elő, azért igyekezzetek rendes tagokul belépni s szenteljétek szellemi kiképzéstekekre néhány órát szabad időtökből, hogy így intelligens iparosok lehessünk, mert csakis így lehetünk hasznos és tevékeny polgárai édes magyar hazánknak.

Erős a hitem arra, hogy kérő szóm nem lesz a pusztában elhangzó szó előttetek, azért újból hangoztatom:

Lépjétek be rendes tagokul a miskolczi iparos ifjúsági önképző-, olvasó- és közművelődési egyesületbe!

Lovász László.

A kerékpárosokról.

A kerékpár találmányának jelentőségét ma már nem lehet rossz élczettel csökkenteni. Mert míg eleinte csak mint szórakoztató sportot üzték, ma már az üzleti, a hivatalos érintkezéseknek, tehát a személyek közlekedésének is jelentős, sőt mondhatni, fontos tényezőjévé emelkedett.

Ma már katonai körök érdeme szerint tudják méltányolni és kihasználni hadigyakorlataiknál a kerékpáros vitézeket, de a polgári, a kereskedői, iparos, sőt hivatalos életben is, számos embert, kihordót, kézbesítőt, felügyelőt ment meg a fárasztó gyaloglás-futástól vagy esetleg az erszényt terhelő költséges bérkocsizástól, mint például a sokat járó-keelő orvosi karnál.

Látni lehet, hogy Miskolczon is sokan hódolnak ma már az eleinte gunyolt és

A Hardy nővérek voltak a vidék szépségei, a kik lázba hozták az arany-isíjúságot. Ordög nővéreknek is hívtuk őket. Különösen az idősebb, a szép Magda, csak ugy játszott a férfi szívvvel, seregestől bolondultak utána a fiatal emberek s a mi sajátságos, feleségül nem kérte senki. Volt egy nagy hibája s ez megmagyarázza, hogy a fiatalság csak mulatni szeretett vele. No de volt is aztán mulatság, ha a szép Magda férfiak közé került, nem ismert határt a pajkosságban. S ha az öreg Hardy megszólította, akkor neveltségesen játszott a naivót.

Bájos utitársnőm, az ábrándos Ilma, sokkal komolyabb volt, szenvedélyes és rajongó a szó teljes értelmében. Engem szeretett s én is némi gyöngéd érzelmekkel vonzódtam hozzá. Hanem valami intrika, állítólag egy általam adott éjjeli zene miatt, végét szakította a viszonyoknak.

De Ilma azért áthatatosan szeretett, s mikor már mint nő ember találkoztam vele egy estélyen, azt sugta a fülemben:

— Csalódik, ha azt hiszi, hogy azért, hogy megnősült már nem szeretem. Óh, sokkal lángolóbban, szenvedélyesebben, mint azelőtt, egész az utolsó léheletemig! Nem ismeri még maga Hardy Ilmát!

Valósággal féltam a daemontól s még

hozzájárult az is, hogy első szerelmem tüze nem aludt ki teljesen, féltam, hogy e szenvedélyes leány egyetlen szikrával újra felélesztené. De azután hosszú időn át nem hallottam felőle s én, mint boldog házas, nem is gondoltam reá s most, mint özvegy ember a sajátságos véletlen ismét összehoz vele.

. . . A vonat lassu zakatolással haladt. A szép Ilma a viszontlátás örömeinek hatásától fölötte zavart lett s e zavarában százsorta szebbnek találtam Őt, mint hajdan. Sápadt volt s könnyes szemei égtek a vágytól, a mint az enyémbe tekintett. Kezének reszketése, könyben uszó szép szemei s e szokatlan zavar engem is izgatottá tett. Lehajoltam s bátorítólag megcsókoltam párányi kis kezecskéit. E csók villámként hatott reá. Felkaczagott s felugrott helyéről. Láttam, hogy Ilma még mindig a régi. Lázasan kérdezősködött az én viszonyaim felől. Rám fogta, hogy már ismét vőlegény vagyok s mikor határozottan leczáfoltam, mellém ült s a térdeimen pihentetett kezemet elkezdte simogatni.

— Nem nősül meg másodsor? kérdezte Ő, merően szegezve rám hypnotikus tekintetét.

— Nem Ilma. Az én szerencsétlen házasságom összetörte az életemet s nem lenne nő, a ki e beteg lelket magához ölelve bol-

dog lehetne. Még mindig szemeim előtt lebeg imádott hitvesem alakja s nem is keresem az alkalmat, ellensége vagyok mindenféle ismerkedésnek. De nem is tudnék egy-két találkozás után egy olyan nőt, kinek szokásait, gondolkodását, szívét nem ismerem. Annak pedig, hogy egy nőt megismerjünk, évek kellene. Ez a tanulmányozás már nem nekem való.

— De csak van ismerősei között olyan is, a kit volt alkalma egy időben tanulmányozni?

Ilma szavait élénk figyelem követte s egy pillanatra sem vette le tekintetét arczomról. Nem feleltem kérdésére, de ő kiolvasta szememből a feleletet, felkelt helyéről s az ablakon kinézve örömtől sugárzó arczzal mondta:

— Mindjárt kiszállok, s bucsuzunk kell. De nem utoljára, mert mielőtt elválnánk, egy ígéretet kell tennie!

Kíváncsivá tett az ígéret, közelebb huzód-tam hozzá s ő mellém ült.

Október tizedikén lesz a Magda esküvője. Ígérje meg, hogy vőfélyem lesz.

— Ki a vőlegény? — kérdeztem felcsigázott érdeklődéssel.

— Egy tüzérkapitány — volt az Ilma rövid felelete s újra visszatért az ígéretre. Erősen szabadkoztam s hivatkoztam azon

idegenkedéssel tekintet kerékpározásnak. Hogy azonban még idáig teljesen népszerűvé nem lehetett itt, annak legfőbb részben a biciklisták magok az okai.

Okai pedig azért, mert a kerékpározással foglalkozók intelligensebb elemei még idáig közösen összefogva nem emelték a bicikli sportnak sem a komolyságát, sem a hitelét. Mert itt Miskolczon a kerékpározásban ma valóságos szabadosság uralkodik. Mely nemcsak kellemetlen a közönségre, de egyszerűsmind veszélyes. Bicikliznek itt sokan közönséges, műveletlen elemek is, a kiknek némely részét méltó volna erélyes kézzel a finomabb manírra kioktatni, hogy a tömegben hajtván, lassítsák menetüket és ne gázoljanak keresztül ártatlan gyermekeken...

Ha már most az intelligensebb kerékpáros elemek egyesületileg szervezkedve, ismerhető jelvényekkel megkülönböztetve volnának, akkor annak a néhány, nevetlen, durva bicikli-betyárnak a haszontalanságát nem róhatnák az összes kerékpárosoknak a rovására.

Oka különben ennek a város rendőrsége is. Mert nemhogy idáig már gondoskodott volna szabályrendeletekről, hanem még azt a fáradságot sem vette a rendfentartó testület, hogy legalább gondoskodott volna arról, miszerint a kerékpárosok a belügyminiszter által kiadott kerékpározási rendeletet betartsák és meneteik alkalmával szigorúan ahhoz alkalmazkodjanak.

E miniszteri rendeletben például meg van határozva az is, hogy a kerékpár, mint jármű tekintendő, azért a kerékpárosokra is mindazon törvényes rendelkezések az irányadók, mik a kocsikra és más ily fuvarokra.

Minálunk ennek e betartásáról persze szó sincs. A kerékpárokon nincsen szám. Vágatnak oly sebességgel, mint a megvadult sárkány, feltolakodnak a gyalogjárókra, sétányokra, szóval mindenüvé, hol büntetés terhe mellett nem volna szabad nekik mozogni. Ez aztán oka számos kellemetlenkedésnek a közönséggel szemben, mert mint

korülmenyre, hogy özvegyi állapotomban még nyilvános helyen nem jelentem meg. Annál jobban kért sőt hallva, hogy a vonat fűtült az idő rövidsége miatt valósággal könyörgésre fogta a dolgot s én megígértem. Azzal elbucszunk a viszontlátásig.

A mint a vonat tovább indult velem, a szép Ilma csókokat dobált a perronról, mit viszonzni én is kötelességemnek tartottam.

Egyedül maradván, elmémet a Magda esküvője foglalkoztatta. Ilmának különös rövid felvilágosítása gyanusnak tetszett.

Haza utazásom után felkerestem Ilma cousinját, a kivel belsebaráti viszonyban voltam s kérdezősködtem Maga és a tüzérkapitány után.

Ekkor tudtam meg, hogy egy Ehrman Róbert nevű tüzérkapitány volt járatos Hardyék házához, a ki erősen foglalkozott a hamis Magdával s a leány örülten belészeregetett, de a tüzér csunyán bánt a puska porral s csak nem akart nyilatkozni. Ekkor az újságban egy eljegyzési hír jelent meg, mely szerint Ehrman Róbert eljegyezte Hardy Magdát. Persze a kapitány lovagias ember lévén, rögtön megkérte a leány kezét. (A kis ördög tudta a módját, hogy kell az ilyen középkori gavallért nyilatkozatra kényszeríteni.)

mondtuk, kerülnek olyan elemek, a kik kerékpározásukkal és kerékpározásuk közben valósággal inzultálják a bárányszelid kedélyt is.

Azért most már az intelligensebb kerékpárosok ne halasztgassák tovább, hanem gondoskodjanak róla, hogy komoly fellépésükkel népszerűbbé tehesék ezt a sportot.

A rendőrség pedig, hogy ne aludjon, ne mihasztalankodjon tovább, hanem foganatosítsa teljes szigorúságával a belügyminiszter kiadott rendeletét és vessen véget egyszer s mindenkorra a biciklin való kalózkodásnak, a mit tovább tűrni nem lehet és nem szabad.

Egy biciklista.

H I R E K.

Horváth Lajos.

Horváth Lajos, volt országgyűlési képviselőt Ő felsége a király élethossziglan a főrendiház tagjává kinevezte.

Ezt a hírt hozta a hivatalos lap vasárnapi száma.

Örömmel és büszkeség érzetével vesszük ezt a hírt. Örömmel s büszkeséggel tölt el bennünket, hogy városunk nagy fiát, a közpálya érdemekben megőszült munkását a királyi kitüntetés immár megtalálta.

A politikai és közélet sivar, kietlen pusztaságában, a hol csak a Bohusok és a hozzájuk hasonló pénzeszsákok érdemtelen serege találja föl az elismerés forrásait, kellemes oázisként tűnik föl ez a kitüntetés, mely az igazi érdem jutalma, mely egy munkás és eredményekben gazdag életpályát övez körül az elismerés fényes, örökzöld koszorújával.

Most, az öröm pillanatában nem akarjuk felsorolni Horváth Lajos érdemeit, mert az ő érdemeinek felsorolásához nem egyszerű hírlapi cikket, hanem könyvet lehetne írni. De még fölösleges is, mert az ő élete Miskolcz város és Borsodvármegye közönsége előtt

Végre érkezett az október tizedik. Értesíttem az öreg Hardyt, hogy hivatalos ügyeim miatt csak az esküvő napján délután érkezhetem, s kocsit kértem az állomásra.

Délután két órakor robogott be a vonat velem. A Hardyék fogata várt a pályaudvaron. Az öreg inas, a Márton bácsi, mikor felismerte bennem Ilma egykori lovagját, meg akarta csókolni a kezemet s megengedte magának azt a bizalmasodást, hogy tudtomra adja, hogy a nagyságos kisasszony már végtelen izgatottan vár, mert még arra is el volt készülve, hogy a legutolsó pillanatban jön egy sürgöny, elmaradásomat jelentve.

Megsimogattam az öreg s hogy én is mondjak valamit, azon észrevételemnek adtam kifejezést, hogy a nyolcz év óta, mióta nem láttam, egészen megfiatalodott. Ez jól esett neki.

Elhelyezkedtem a hintóban s valami különös érzés fogott el. Szerettem volna már a násznép között lenni, tul a viszontlátás örömein, a bemutatásokban s Isten tudja, még mi mindenben.

A Hardy kastélyt végtelen kocsisor fogta körül. Kértem a Márton bácsit, hogy a hátsó kapun hajtasson be, szeretnék észrevétlenül

nyitott könyv, a melyből mindenki olvashatja, hogy Horváth Lajos valóságos gondviselés-szerű szerepet töltött be Miskolcz város fejlődésének, haladásának történetében. A város háláját és elismerését senki sem érdemelte ki annyira, mint ő, a kinek nevéhez fűződik mindama vívmányok, melyek a város jólétét, boldogulását eszközölni hivatva vannak.

A politikai harcok mezején mi, mint ellenfelei nem fejezhettük ki hódolatunkat, de mint a városi és megyei közügyek elsőrendű harcosa előtt — mindig meghajtottuk a zászlónkat, mindenkor elismertük és elismerjük, hogy Horváth Lajos városunk és vármegyénk legkiválóbb férfai sorában foglal helyet s neve a Szemere és Palóczy nevek mellett örökké ragyogni fog vármegyénk és hazánk történetében.

Ha ilyen embert ér a legmagasabb kitüntetés, az közmegeledést és örömet kelt mindenki lelkében. Miskolcz város polgárságának az öröme kétszeres, mert Horváth Lajos a város polgárságának koronáját képezi és most, midőn a fejedelmi kitüntetés és elismerés fénye körülragyogta ezt a koronát, abból a fényből mi reánk, egyszerű polgárookra is esik egy sugár és így nagyon érthető, hogy az ő kitüntetése, az ő dicsősége nekünk is jól esik.

Szívünk igaz érzetéből kívánjuk, hogy e kitüntetés a megeledés és boldogság nap-sugarával ragyogja be Horváth Lajos életének alkonyát. A „méltóságos“ czim és az azzal járó kötelezettségeket a legjobb egészségben sokáig, még nagyon sokáig viselje!

*

Életrajzi adatait és politikai szereplését illetőleg röviden a következőket közöljük:

Horváth Lajos, jogtudós és politikus, született Alsó-Zsolcán (Borsod) 1824-ben. Jogi tanulmányai befejeztével ügyvédi irodát nyitott a vármegye székhelyén, Miskolczon. 1848. Szemere Bertalan oldalánál volt, mint ennek belügyi minisztériumában alkalmazott fogalmazó. Először az 1865-iki országgyűlésen fog-

megérkezni. De Ő kijelentette, hogy a nagyságos kisasszonytól külön rendelete van: a főbejáraton kell behajtanunk, a hol a násznép már csak reám várakozik. E kijelentés megvilágosította előttem a helyzetet. Ilma bizonyára valami tervet főzött s ott akarja végrehajtani.

A főkapunál a cselédség és inasok levett kalappal sorfalat képeztek. Kezdtem magam kellemetlenül érezni. A következő pillanatban a hintó a parkba érkezett s a pavillon előtt hirtelen megállott. A násznép egyszerre előzönlötte a pavillon előtti teret. Felemelkedtem a hintóban s köszöntöttem a társaságot. Ebben a pillanatban Ilma tűnik elő a tömegből s odaszökik a hintóba s meg sem várva, mig leszálok, a násznép szeme láttára a nyakamba ugrott s megcsókol.

Tableaux!

A csókot viszonzni én is kötelességemnek tartottam s így az egész násznép gratulálva jött felénk.

Két hét múlva a posta arany-szegélyű kis kártyát vitt szerte a rokonságnak s csak ennyi volt reá nyomtatva:

Hardy Ilma és Bolonyay Gyula, jegyesek.

lalt helyet, mint Miskolcz képviselője. A koronázást követő nagy törvényhozási munkálaton élénk és hatályos részt vett, s különösen az igazságügyi, az adó, s honvédelmi törvényjavaslatok tárgyalásában vitt előkelő szerepet. Az igazságügyi rendezésben konzervatív hajlamokat mutatott, nevezetesen a szóbeliség s közvetlenség rendezésének rögtönzött behozását s a királyi tábla felosztását nem helyeselte; az első perrendtartási javaslat átalakítása s módosításában fő-fő szerepet vitt. Egyébiránt a Deák-párt buzgó híve volt. Az 1869. országgyűlésre nem jelent meg, de 1873. ismét megválasztatta magát, s ettől fogva 1896 ig állandó képviselője volt Miskolcz városának, s előkelő tagja és szó-noka a parlamentnek. A fuzió előtt s után több ízben megkínáltatott az igazságügyi miniszteri tárczával, de ezt elvállalni folyvást vonakodott; inkább szeretet kritizálni s ellenőrizni, mint magát a miniszteri állással együtt járó izgalmaknak és munkatehernek alávetni. 1873 végén és 1874 elején tagja volt a híres huszonegyes bizottságnak. Másfél évig támogatta a Tisza-kabinetet; a boszniai, általa teljesen rosszalit politika miatt azonban kilépett a szabadelvű pártból s a nemzeti párthoz csatlakozott, de az egyházpolitikai kérdésekben mégis a kormány-nal szavazott, szabadelvű hajlamait s meggyőződéseit alá nem rendelve a pártszellemnek. A parlamenti igazságügyi bizottság egyik vezérfője és a közigazgatási bizottságnak is tagja volt.

— **Buzaszentelés.** Hétfőn szent Márk napján az ájtatos hívők nagy serege vonult ki a Veresrák vetésekre, hogy kikönyörögje az Ur áldását az idei termésre. A ceremóniát *Blazsejovszky* Ferencz apát plébános vezette nagy segédlettel; az ájtatosságnál az érseki leánynevelde és a kir. kath. gimnázium növendékei is jelen voltak. Az idő kedvezett a lélekemelő szertartásnak, meleg tavaszi napsugár tüztött le a reménységgel elhintett anyaföldre. A szentelés után a nép neki esett a vetésnek s mindenki szakitott magának egy pár szálát a zsendülő gabonából. Ezután a menet a templomba tért vissza.

— **Katonai hír.** *Fabini* altábornagy, kassai hadtestparancsnok, *Cronnenbold* altábornagy, hadosztályparancsnok, *Czigler* tábornoki ezredes ma Lőcsére utaznak, hogy az őszi hadgyakorlat terveit előkészítsék.

— **Halálozás.** Társadalmi életünk nagyra-becsült tagja *Polgár* Lajos, nyug. jószág-felügyelő, városi képviselő, az ág. ev. egyház tanácsosa áldásos élete 72 ik, boldog házasságának 38-ik évében elhunyt. Temetése tegnap délután volt nagy részvét mellett. A kiadott gyászjelentés így hangzik: Alólirottak a számos rokonság nevében is, mely fájdalomtól megtört szívvvel jelentik a gyöngéden szerető jó férj, atya, nagyatya, testvér és rokon: *Polgár* Lajos, nyugalm. jószágfelügyelőnek áldásos élete 72-ik, boldog házassága 38-ik évében f. hó 24-én d. e. 10^{1/2} órakor rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. Meghült tetemei f. hó 26-án délután 3^{1/2} órakor fognak Nagy-Hunyad-utca 53. számú lakásából az ág. ev. egyház szertartása szerint a mindszenti ev. sírkertbe örök nyugalomra elhelyeztetni. Miskolcz, 1898 április 24. Áldás és béke virasz-szon siri álma felett! *Polgár* Lajosné, *Wesely* Josefne, mint feleség. *Polgár* Lajos és neje *Huth* Berta gyermekeikkel. *Polgár* Irma, dr. *Polgár* Emil, dr. *Polgár* Victor, *Polgár* Fanny, *Polgár* István, *Polgár* Gizella, mint gyermekek. *Ozv.* *Mázer* Imréné, *Polgár* Juliánna mint testvér, gyermekeivel.

— **Előléptetések, kinevezések s áthelyezések a katonaságnál.** Ő felsége a király *Ser-*

monet Loránt, a 24-ik vadász-ezred ezredesét az 5-ik gyalogezred zászlóaljparancsnokává, pávai *Vojna* Albert, a 25-ik gyalogezred ezredesét pedig az 5-ik gyalogezred ezredparancsnokává kinevezte. A 6-ik tüzéreg derék parancsnokát pedig, *Tengler* Tivadar alezredest, ezredessé, *Vukadánovics* Albert tüzérségi századost őrnaggyá léptette elő. — Az 5-ik gyalogezrednél a következő előléptetések történtek: *Eichler* Emil I. oszt. századossá, *Philip* Kunt, *Steiner* Károly és *Schulsch* Ede hadnagyok főhadnaggyokká léptettek elő. — A helyben állomásozó 10-ik honvédegyezred zászlóaljánál a következő tisztek léptettek elő: II. oszt. századossá: *bethlenfalvi* *Bethlenfalvy* Gyula főhadnagy; főhadnaggyokká: *Bozsics* Jenő, *Mouillard* Ernő, *csepei* *Zoltán* Dénes hadnagyok; II. oszt. százados-kezelőtisztté: *Edinburg* Dezső főhadnagy-kezelőtiszt; hadnagy-kezelőtisztté: *Grünfeld* Ede törzsőrmester.

— **Áthelyezés.** *Panajoth* Sándor ó-becsei kir. adótiszt a miskolczi kir. adóhivatalhoz lett áthelyezve.

— **Uj jogtudor.** Dr. *Köszegi* Armand, lapunknak jelesollu munkatársa, szombaton jogtudorrá avattatott fel. A vasszorgalomnak, a kitartó munkásságnak szép eredménye ez. Derék s fényes tehetségű munkatársunkat vezesse továbbra is a gondviselés, hogy mindig erősebb és folyton növekedő oszlopa legyen nagy és szent eszménknél: Magyarország önállóságának, függetlenségének!

— **Hymen.** *Gross* László, cs. és kir. tartalékos hadnagy, jegyet váltott *Kohn* Malvin urhölgygel B.-Harkányból.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselő testülete tegnap délután *Soltész* Nagy Kálmán polgármester elnöklété alatt rendkívüli közgyűlést tartott a tagok nem nagy részvéte mellett. Napirend előtt *Soltész* Nagy Kálmán polgármester egy örömteljes és egy szomorú jelentést tett. Örömmel jelenti hogy *Horváth* Lajos városunk kiváló polgárát a király a főrendiház tagjává kinevezte. A közgyűlés eme tény fölött hangos eljenzéssel adott örömeinek kifejezést. Ezután fájdalommal jelenti, hogy *Polgár* Lajos városunk polgára, a képviselőtestület tagja meghalt. A közgyűlés fájdalomának és részvéteinek jegyzőkönyvileg ad kifejezést. Ugyancsak a napirend előtt *Papp* Lajos az Ujvilág-utca kikövezését és a *Lonovics-utca* jókarba-helyezését sürgeti. *Soltész* Nagy Kálmán válaszában kijelenti, hogy a *Lonovics-utca* jókarba-helyezése legközelebb meg fog történni, az Ujvilág-utca kikövezése pedig csak a jövő zenéje. Ezután a napirendre kitűzött tárgyak elintézése következett. A közelelvám ideiglenes engedélyezése iránt beadott kérvényt a miniszter még eddig nem intézte el, annak elintézéséig a mai állapot fentartandó. Örömmel értesült a városi közgyűlés arról, hogy a katonai loavató bizottságot a hadügy-miniszter Miskolcz városában helyezi el. Az ehhez szükséges építkezések megkezdésére az építkezési bizottság utasított. A rendőri szakbizottság a csordahajtás ügyében jelenti, hogy erre vonatkozólag szabályrendelet készítésének szükségét nem látja, a hatóság a maga körében jelölje ki azokat az utcákat, melyen a csordahajtás történik. A közgyűlés rövid vita után a jelentést elfogadta. A *Bibza* Dániel féle telek kisajátítási ügye véget ért. A város a telekért 16,613 frt összeget köteles fizetni. A polgármester megbízott, hogy a teleknek az utca vonalán kívül eső részét és az épület anyagát értékesítse. Ezzel a közgyűlés fél 4 órakor véget ért.

— **Gyilkosság önvédelemből.** Sajó Hidvégen *Takács* József ottani lakos önvédelem közben megölte *Kárpfi* Mária foglalkozás nélküli csavargónót. *Kárpfi* Mária vasárnap már a kora reggeli órákban beállított a község házára és szinte visszatartó indulatos magaviseletet tanusított. Haragja *Takács* József ellen irányult, a ki *Kárpfi* munka nélküli testvérét egy héttel korábban ki-

tolonczoltatta. Ebben az ügyben akart tájékozást keresni a község házában, a honnan azonban egyet gondolva, ocsmány szitkozódás és több irányu fenyegetőzések között eltávozott. Utközben *Takács* Józseffel hozta össze végzete, kit meglátva, kést rántott, melylyel megakart szurni a meglepett embert. *Takács* hátrált egy darabig, majd látva, hogy a dolog komoly fordulatot vett, karót ragadott s pár ütessel a furios asszonyt leütötte, ki nyomban meg is halt. A község részvéte *Takács* felé irányul, kinek egy rossz asszony miatt gyilkosság bűnébe kellett esnie, még ha saját életét mentette is.

— **Hangverseny.** Jubileumi hangverseny volt szombaton, márczius hó 23-án, a „Korona“-szálló dísztermében *Kahle* Wilt Janka urnő, az ismert zongora-művész, zenetanár-nő 35 évi működésének ünneplésére. Zugó tapsvihar hangzott fel, midőn az ünnepelel művész az emelvényre lépett. A közönség értékes emléktárggyal, a zeneconservatorium pedig pompás babékoszorúval lepte meg. A hangverseny a „Hunyadi nyitány“-nyal kezdődött, melyet az ünnepelel és *Tóth* Erzsike k. a. adtak elő művésziessen. Aztán *Radány* Alice urnő énekelt néhány klasszikus, majd pedig több magyar dalt mély érzéssel és gyönyörködtetően. — *Simon* Aranka urhölgy, az ünnepelel művész unokájának cimbalomjátéka követte az élvezetes énekszámokat. Szintén népdalokat adott elő *Radics* Lajos zenekísérete mellett. Utána *Schweitzer* Amália urhölgy játszotta el *Wagner* „Nürnbergi mesterdalnokok“ cz. operájának előjátékát. Nagy tetszést keltett a műsorsort bevezető „trio“ is, melyet *Kahle* Wilt Janka urnő zongorán, *Szombathy* János ur gordonkán és *Klima* Mihály ur hegedűn adtak elő. A hangverseny minden egyes pontja művészi niveau állott s úgy az ének, mint a zeneszámok rendkívül tetszetek.

— **A Miskolczi Takarékpénztár** tisztviselői karában több rendbeli változást eszközölt az igazgatóság. *Pehán* József, az intézet régi buzgó pénztárosa, eddigi szolgálati elismerése mellett a jól kiérdemelt nyugalomba helyeztetett. Utódjául *Greuter* József eddigi könyvelő választott meg, kiben a közönség is előzékeny és szakavatott pénztárost nyert. Az ő helyébe pedig *Farkas* Ákos az intézet fiatal segédtisztje választott könyvelőül.

— **Öntüntetés.** *Forster* Rezső, a „Borsod-megyei Lapok“ felelős szerkesztője a tállencsének gyászos felfordulása alkalmából lapjának tegnapi számában görögtűz és lidérczfény mellett tüntetést rendezett önmagának, kegyetlenül lehordván a „Szabadság“-ot, a mely irmodor tekintetében nem képes az ő irodalmi színvonalát elérni. A lidérczfény mellett remek üdvözlő beszédet tart saját becses személyiségéhez, mondván: Rezső! Te igen derék és kitűnő ember vagy, neked immáron „félszázados közpálya“ áll a hátad mögött. Nem talátd ugyan föl a puskaport, még csak a rimaszombati csutorát se te fedted fel, a közel multban mégis „a közönség és sajtó osztatlan és kitüntető elismerésével találkoztál!“ Az isten sokáig éltesen téged, nagy és dicső Rezső! stb.

Nekünk semmi kifogásunk nincs az e fajta öntüntetés és öndicsőítés ellen. Mi is szívesen elismerjük, hogy *Forster* Rezső, mint magánember jóraló, derék és becsületes ember, csak a „félszázados közpálya“ nagyságát nem vagyunk képesek a mi polgári eszünkkel felfogni és megérteni. Alkalmasint úgy áll a dolog, hogy a nyomdász már inas korában is a közpályán mozog. No lám hát így tanul az ember!

Forster Rezső, mint nyomdász, igen kitűnő férfi, e téren őt szintén igen nagyra becsüljük. Csak hát az a szerkesztőség! Az igen nehéz és keserű kenyér. A példabeszéd is azt mondja: „Ki minnek nem mestere, hó-héra az annak.“

Nem tudjuk: vajjon *Forster* Rezső meg lesz-e elégedve mostani irmodorunkkal. Reméljük, hogy meg lesz, mert nekünk minden törekvésünk oda terjed, hogy az ő magas-

foku irodalmi műzslését megnyerjük, elismerését kiérdemeljük. Adjon a mindenható sok ily derék irodalmi férfut ennek a mi szerencsétlen magyar hazánknak!

— **Próba-bál.** A Kinsky-féle testképzőtanoda összes tanosztályainak XXVII. nyilvános zárvizsgálata május hó elsején lesz a Korona dísztermében megtarva, melynek műsora a következő: A vizsga ünnepélyes megnyitása. (Polonaise.) A tanítványok 2 osztályra osztatnak. I. Az alaplépés és a legegyszerűbb tánczlépéseknek és közönséges tánczoknak az alaplépésből való fejlődése. I. osztály a) A menés és az azon alapuló lépések nemei b) Fordulatok, forgások és tánczok visszatérő változatokban. II. A különböző tánczlépéseknek és tánczoknak az alaplépéseknek való összeállítás. I. és II. osztály a) A legegyszerűbb tánczlépések összeköttetése fordulások és alakzatokra. b) A fordulások és alakzatok viszonya a tánczenéhez. c) Az alakzatok összeköttetése tánczokra: francia négyes. III. Kargyakorló iskola. I. osztály a) Alapmozgások és alaplépések. b) A kar alapmozgása és összetett karmozdulatok. IV. A meghajlások. I. és II. osztály. A meghajlások különféle alakulása, azoknak alkalmazási módja által. II. osztály. Lanciers táncztánczok. (Quadrille à la cour.) Menuette-Walzer. Angolból átvéve. V. Magyar táncz. I. és II. osztály. A magyar táncz alaplépései és Palotás-csárdás. VI. Divó körtánczok. I. osztály Ländler. II. osztály Keringő. I. és II. osztály Polka noble (Kreuz-polka.) Pas de quatre. Újdonságok. II. osztály *Gracziána. Arkadia*, Mr. Crompton londoni balletmestertől. Végül Menuette à la Reine, lejtik *Pichler* Anna k. a. és *Tóth* Bartók Jenő ur. Kettős stíriai táncz, lejtik *Ferbstein* Bertha és *Alexi* Olga kisasszonyok és *Múthé* László és *W. J.* urak. Kezdeté 7 órakor.

— **A miskolczi vasuti műhely zenekara** vasárnap közel 70 taggal megalakult. A tiszt kar a következő: Elnök: *Krohn* Ignác műhely főnök. Alelnökök: *Vizy* Pál, *Kruppa* János. Titkárok: *Molnár* Károly, *Gyurkovics* Béla. Pénztárnok: *Dvorszky* Ignác. Számvizsgálók: *Szalczberger* Zsigmond, *Steiner* Kornél, *Antal* Géza, *Löwy* Vilmos. Segédpenztárnokok: *Vigh* Ignác, *Harday* Károly, *Gladics* István. Leltárnok: *Bedécs* Lajos. Ellenőrök: *Andreidesz* Kálmán, *Büdi* József. Választmányi tagok: *Bárany* Gyula, *Eberhardt* József, *Krösz* Elemér, *Tschürtz* Mátyás, *Fejes* Bertalan, *Paulovics* Gyula, *Bartók* József, *Czétényi* György, *Thom* Nándor, *Borbély* János, *Kabella* Lőrincz, *Boritis* Béla, *Valovics* Gyula, *Holubek* Lamber, *Muhoray* Béla, *Sirkovics* József, *Valástsek* Ignác, *Siposs* Pál, *Kupecz* András, *Tóth* Pál. Póttagok: *Makay* Sándor, *Czékus* Barnabás, *Bedécs* István, *Dvorszky* József, *Handlovics* János, *Barkó* József.

— **Kitüntetett magkereskedő.** Szép kitüntetés érte a magyar kereskedővilág legkiválóbb tagjainak egyikét: *Mauthner* Ödön magkereskedőt, a ki rendkívüli iparkodásával és üzleti szoliditásával világhírt szerzett a magyar magyarnak és a magyar kereskedelmet oly magaslatra emelte, hogy nemcsak kiállja a versenyt a külfölddel, hanem azt nem egy tekintetben felül is mulja. *Mauthner* Ödönt az orosz csár kitüntette a Szent Anna-rend III. oszt. rendjével, ama érdemeinek megjutalmazásául, a melyeket *Mauthner* a pétervári kertészeti kiállításon szerzett. A pétervári kertészeti egyletben, mely az orosz előkelő társaság legkiválóbb alakjait és gazdasági kitünőségeit sorozza tagjai közé, *Mauthner*nek személyesen is nagy a népszerűsége, annnyival inkább becses tehát a kitüntetés, melyben az érdemes kereskedő most részesült.

— **Második magyar királyi osztályosorsjáték.** Az előtűnk fekvő sorsolási tervezet szerint a második osztályosorsjáték első osztályának huzása május hó 11. és 12-én lesz és tisztelt olvasóinkat különösen figyelmeztetjük a *Török A* és *Tsa* budapesti cég hirdetésére. Ezen általunk ismert céget azért ajánljuk, mert ez szigoruan pontos és

vevőit legjobban szolgálja ki. Ugy látszik, hogy *Fortuna* különös kegyével árasztotta el e céget, mert értesülésünk szerint az első sorsjáték alkalmával mintegy háromnegyed millió korona nyereséget fizetett ki vevőinek. A nyereségek száma, valamint a sorsjegyek árai az I. osztályhoz — és pedig egy egész 6 forint, egy fél 3 forint egy negyed 1 forint 50 kr., egy nyolczad 75 kr. — ugyanazok maradtak a második sorsjátéknál is. A ki tehát a szerencsének kezét akar nyújtani, forduljon bizalommal *Török A* és *Tsa* főelárusítókhoz Budapesten.

— **Védhimlő-oltás.** Figyelmeztetjük a t. szülőket dr. *Rácz* József oltó-orvosnak lapunk mai számában közölt himlő-oltási hirdetésére, mely által a t. szülők egyrészt arról értesülnek, hogy kisdedeiket naponta a délutáni órákban az orvos lakásán *Deák utca 13.* vagy kívánatra a szülők házában *mindig friss fertőtlenített* anyaggal beoltathatják, másrészt felvilágosítást nyernek a hatóság részéről mostanában minsűrűbben érkező u. n. „idézők“ jelentőségéről. Az 1876-iki XIV. törvény szerint ugyanis a *himlő-oltás kötelező* s a hatóság ezen kötelezettségre inti és figyelmezteti a szülőket az „idézőkkel“. Korántsem kényszeríti azonban arra, hogy gyermekeit csak a városházánál oltassák be, sőt szabadságában áll a szülőknek a fentemlített törvény kívánalmának vagy a városházánál hivatalból eszközölt ingyenes oltás, vagy bármely magán-orvos által végzett védhimlő-oltás által eleget tenni. Utóbbi esetben a megtörtént sikeres oltást igazoló himlő oltási bizonylat mutatandó be a hatóságnak. *Dr. Rácz József mindennap olt.*

— **Az „Anker“ élet- és járadék-biztosító társaság, Bécsben** április 14-én tartotta XXXIX. rendes közgyűlését *Falkenhayn* Ferencz gróf ur ő nagyméltósága elnöklete alatt. Mint a számadási jelentésből kitűnik, az 1897. évben 10208 ajánlat nyújtott be 24,656.786 forint 41 kr. tőkére és 17.807 forint 47 kr. járadékra és 7923 szerződés 19,020.346 forint 16 kr. tőkére és 15.392 forint 35 kr. járadékra létesített. Az év végén érvényben volt 84.717 biztosítási szerződés 239,750.553 forint 32 kr. tőkével és 117.221 forint 63 kr. járadékkal. Az 1897-ben kifizetett 5,011.876 forint 49 kr., míg a tartalékok szabályszerű emelésére fordított 6,092.895 forint 66 kr. A biztosítéki vagyon a számadási jelentés szerint a díjtartalékokból (biztosítéki alap) 54,683.190 forint 52 kr. összegben, továbbá a részvénytőkéből 1,000.000 forint és a tőketartalék, külön tartalék és az 1897. évi nyereségből átutalt 3,144.053 forint 40 kr., összesen 58,827,243 forint 92 kr. összegből áll. A társaság összes vagyona 61,930.327 forint 28 kr. A vagyon elhelyezése a törvényes határozmányoknak teljesen megfelelően történik és ingatlanoktól, pupillaris jelzálogkölcsonökből és pupillaris ériékpapirokból áll, melyekből Magyarországra esik: Magyar értékpapirokban 8,233.267 forint 05 kr. Jelzálogkölcsonök magyarországi ingatlanokra (6,786.408 forint becsértékben) 2,759.600 forint, továbbá a társaság háza *Deák-tér 6. sz. a.* (Anker-udvar) 531.884 forint 40

kr. 32.966 forint 17 kr. tiszta jövedelemmel, tehát összesen 11,524.751 forint 45 kr. Ő felsége uralkodói jubileuma alkalmából 10.000 forint a tisztviselők és szolgák nem nyugdíjképes özvegyei és árvái segélyezésére létesítendő alap javára adományoztatik. Az igazgatótanácsból kilépő *Zichy* Jenő gróf ur ő nagyméltósága az igazgató-tanács tagjává ismét megválasztott. Az 1897. évi szelvény f hó 15-től kezdve 100 frttal váltatik be a társaság pénztárából.

Értesítés.

Miskolcz város területén lévő nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek üzleti és nyereséjyátéka utáni III. oszt. ker. adójára vonatkozó 1898. évi adókiszámítási javaslatait tartalmazó pótlajstrom, valamint a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek kivétési lajstroma a Borsodmegyei kir. Pénzügyigazgató ur által elkészítve hivatalunkhoz áttétettek.

Ennek folytán a jelzett adólajstromok az 1883. évi 441. cz. 17-ik §-a értelmében f. év ápril 22-től ápril 30 ig bezárólag, Miskolcz város adópénztári hivatalánál kitétetnek oly czélból, hogy a javaslatokat az érdekeltek megtekinthessék és netán észrevételeiket megtehessek.

Ezen észrevételek a fenti határidő alatt irásban a kir. Pénzügyigazgatóságnál, később pedig az adókvitő bizottságnál, terjeszthetők be.

Miskolcz, 1898. ápril 24.

Miskolcz város adópénztári hivatala.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos

Ruttkay Menyhért.

Védhimlő-oltás.

Tisztelettel értesitem a t. szülőket, hogy az idei

védhimlő-oltást

már megkezdtém és mint eddig 30 évi gyakorlatomban **mindig friss, fertőtlenített anyaggal mindennap a délutáni órákban oltok** lakásomon, *Deák-utca 13. sz.*, vagy kívánatra a szülők házában.

Kötelező lévén a himlő-oltás, a hatóság eziránti sürgős felhívásának a szülők általam végzett sikeres oltásról kiállított bizonyítvány bemutatásával eleget tesznek.

Dr. Rácz József,
oltó-orvos.

Eladó házhelyek.

A Buza-tér mellett fekvő, Zsolczai-kapu 8-ik számú üres teleknek házhelyekre való felosztása folytán

12 különböző nagyságu házhely eladatik.

A házhelyek mind kitűnő forgalmu helyen, utca fővonalán fekszenek. Árak, feltételek megtudhatók, valamint a telek felosztási terveze megtekinthető

Kubaoska István

vaskereskedésében Király-utca, Buza-tér szögletén.

AZ „ANKER“ élet- és járadék-biztosító-társaság.

Igazgatóság: Bécs, I. Hoher Markt 11. szám
(»Anker-Hof«)

Magyarországi vezérképviselőség: Bndapest, VI. Deák-tér 6. szám
(»Anker-udvar«)

a társaság saját házaiban.

Díjtartalékok (Biztosítéki alapok) . . . . . 54 millió 683.190 frt 52 kr.
Összes vagyon 1897. decz 31-én . . . . . 62 millió forint.

Eszközöl:

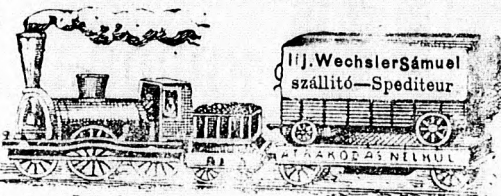
Előnyös biztosításokat halálesetre,
Vegyes biztosításokat,
Tőkebiztosításokat határozott lejáratral
(takarékpénztári biztosítások) kiházasi-
tási és aggkor-ellátási biztosításokat.

Nyeremény-osztalék gyanánt az 1897. évben kifizettetett az 1897. évi zárszámadás szerint:
a) Haláleseti és vegyes biztosításoknál (A. osztalékterv) az évi díj 25%-a; B. osztalékterv szerint
(emelkedő osztalék) biztosítottaknak az évi díj 9, illetve 12%-a;
b) Életeseti biztosításoknál (kölesönös túlélési csoportbiztosítások garantizált minimális ered-
ménynyel) a garantizált minimális tőke 13%-a.

Üzemre engedélyezve: Porosz, Bajor, Szászországban és más német államokban, Olasz-
ország, Törökország, Románia, Szerbia és Bulgáriában.

Díjkönyvecskével és felvilágosítással szolgál a fenti magyarországi vezérképviselőség,
(hová ügynökségek iránti ajánlatok is intézendők), valamint a társaság ügynökei.

Miskolczi főügynökség: SCHWARZ BERTA-AN úrnál.

A költözők figyelmébe!

Van szerencsém a n.-é. közönség tudomására hozni, hogy **szállítási irodámat május 1-től Széchenyi-utca 135. sz. Groák-féle nagytársaság épületébe helyezem át.**

Elvállalok úgy helyben, bármily csekély bútortól és házhoz való szállítását, valamint az ország bármely városába való

átköltöztetések,

nyitott és zárt, ruganyos butorszállító kocsijaimmal, a legnagyobb gondtal és jutányos áron.

Előjegyzéseket már most elfogadok a májusi költöztetésekre.

A n.-é. közönség megbízásait kérve, maradtam kiváló tisztelettel

ifj. WECHSLER SÁMUEL
szállító.

Fürdőmegnyitás.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy **a munkácsi püspökség tulajdonát képező és a kezelem alatt levő**

Görömböly- tapolczai fürdő megnyilt,

s azt a t. fürdőző és kiránduló közönség használata és rendelkezésére bocsátottam.

Tisztelettel:

Nagy Gyula,
Görömböly-tapolczai fürdő-bérlő.

Ezennel bátorkodom a nagyérdemű közönség figyelmét

SIRKŐ-RAKTÁRAMRA

felhívni s egyszersmind értesíteni, hogy az idén raktáramat tetemesen megnagyob-
bitottam oly mérvben, miszerint minden versenyen felül áll.

Elvállalok minden e szakmába vágó építkezési munkálatokat, u. m.: **sírboltok építését, sírok beracosását, emlékkövek felállítását, vésését, sírfedő lapok elhelyezését.**

Dús raktáramon állandóan vannak **síremlékek** Labradoron, Syenit, Porfir, gránit, márvány és homok kövekből. Az árúk jutányosságáról, pontos kiszolgáltatásról előre is biztosíthatom a tisztelt vevő közönséget.

Egyidejűleg bátorkodom a nagyérdemű közönség b. tudomására hozni, hogy a már évek hosszú során keresztül ösmert

TEMETKEZÉSI INTÉZETEMET

teljesen ujonnan felszereltem, úgy, hogy a kor igényeinek teljesen megfeleljen.
Tisztelettel maradtam, a nagyérdemű közönség

alázatos szolgálja:

Kompolthy I.

Üzlethelyiség: Deák-utca. — Lakás: Kandia-utca 13. szám.

Kedvező feltételek mellett
■ **azonnal kiadó** ■

a
„Pannonia“ szálloda

**életterme és
vendégszobái**

Miskolczon.

Bővebbet a tulajdonosnál.

Himlő-ótás.

Van szerencsém a n.-é. közönséggel tudatni, hogy a himlő-ótást megkezdtem.

Ótás ideje:

szerda és szombat d.-u. 2—5 óráig.

Lakásom:

Szemere-utca 29. szám alatt.

Miskolcz, 1898. április hó 25-én.

Tisztelettel

dr. Kazai Mór.

Vizvezetékek, kutak,
closetek,

fürdőberendezések

eszközölését szavatosság mellett elvállalja

HERCZ JENŐ,

gépgyára

Miskolczon.

A „SANTAL EGGER“

Kiváló gyógyerejű készítmény. Főlegessé teszi a Copaivát és Cubebát. Felülmulja pontos és biztos hatásban eső, hólyag- és vesebántalmaknál a külföldi gyártmányok legjobbját. A **Hamelis Injectióval** egyetemben használva a legmakaacsabb folyást megszünteti. 1 üveg (40 darab) ára 1 frt 50 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 2 üveg Injectió és 1 üveg Santal Egger bérmentve 3 frt 25 kr.
Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor“-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható **Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula** dr. gyógyszerész uraknál.

Alulírottak bátorkodunk a nagyérdemű közönség figyelmét

a Chr. Weyrauch & Co.-féle gyorsan száradó és szagtalan

BORSZESZ PADLÓFÉNYMÁZRA

felhívni. — Ezen fénymáz a legjobb padlómázoló szer, gyorsan szárad, szagtalan, igen tartós és mosható is. Kapható tisztán, szín nélkül, továbbá sötét és világosabb színekben. 1 kilos üveg ára 1 frt 20 kr., 1/2 kilos üveg ára 60 kr.

Főraktára Miskolcz és vidékére

Weidlich Pál mag- és fűszerkereskedésében „a fekete kutya”
MISKOLCZON.

Tisztelettel Chr. Weyrauch & Co.

Különösen figyelemre méltó a hirneves

Dr. FORTI-féle sebtapasz, de csak a valódi.

Ezen sebtapasz rendkívüli gyógy- és fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb gyógyulást eszközöl mindennemű sebeknél — égés-sebeknél különösen azonnali fájdalomcsillapítással — valamint egyéb legkülönbözőbb külbajokban. A női emlő gyulladásánál biztos eredménnyel alkalmaztatik. A csomagok ára a legkisebbeké 35 kr., a közép-nagyságúaké 50 kr., a legnagyobbaké 1 frt használati utasítással együtt.

Forti László

Kapható nagyobb vidéki gyógytárakban. — Főraktár: Török József gyógyszerháza Budapest, Király-utca 12. **Miskolczon:** Rác Jenő és Ujházy K. gyógyszerháza. Ezen gyógytapsz készítője Forti László, Budapest, II. ker., Iskola-utca 28. sz. Őva intjük a t. közönség megtévesztésével nevem s ugyanazon cím alatt forgalomba hozott, az eredetihöz azonban miben sem hasonló értékű utánzatoktól. Ez okból a Forti-féle sebtapasz csak akkor fogadható el Forti-féle sebtapasz gyanánt, ha a használati utasítás — melybe még a legkisebb csomagok is göngyölve vannak — védjeggyel és azonkívül a csomagok külsején is látható Forti László eredeti kézjegyével van ellátva, a csomagok pedig nevem kezdőbetűivel F. L. lepecsételve vannak. Tessék tehát ezeket figyelemre méltatni és mindig így kérni: **Dr. Forti-féle sebtapasz (Forti László ered. gyártmány).**

„Dr. Forti K.” cím alatt forgalomba hozott használati utasítást, valamint „Forti György” név alatt értéktelen, állítólagos sebtapasz határozottan visszautasítandó.

Tekintetes Forti László úrnak, Budapesten.

71 éves létemre vasúti kocsiba felszállva, megcsusztam, lábszárom tenyéren nagyságon a bőrt husostul lenyuztam, sem enni, sem inni, sem aludni nem tudtam, 12 hónapig patikai szereket használva. — A mint a valódi Forti László-féle sebtapaszt utasítás szerint feltettem, két óra múlva rettenetes fájdalom megszűnt, daganat tűzességgel elmúlt, sebem 13 nap alatt egészen begyógyult. Isten áldása legyen annak feltalálóján.

Vunyas, jan. 29-én 1898.

Kész szolgálója: Molnár Antal, földbirtokos

Eladó telek!

21-Diósgyőr közelében
egy
300 □-öles telek
eladó.

Értekezhetni a diósgyőri vasgyárban
Glanczer-utca 5-ik szám alatt.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény
JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

		Korona
Készpénzben fizetendő	1 jutalom	600000
	1 nyer. á	400000
	1 „ „	200000
	2 „ „	100000
	1 „ „	90000
	1 „ „	80000
	1 „ „	70000
	2 „ „	60000
	1 „ „	40000
	5 „ „	30000
	1 „ „	25000
	2 „ „	20000
	3 „ „	15000
	31 „ „	10000
	67 „ „	5000
	3 „ „	3000
	432 „ „	2000
	33 „ „	1000
	1238 „ „	500
	90 „ „	300
31700 „ „	200	
3900 „ „	170	
4900 „ „	130	
50 „ „	100	
3900 „ „	80	
2900 „ „	40	

50,000 nyer. és jut. 13.160,000
összesben

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

A második nagy magy. kir. osztályosorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és újból

50,000 jut **100,000**
pénznyeremény eredeti sorsjegyre,

tehát az oldalt levő jegyzék szerint a sorsjegyek fele nyereménnyel huzatik és a nyerési esély igen nagy.

Összesen tizenhárom millió 160.000 korona kerül biztos döntésre. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Minél előbbi megrendelésnél I-ső osztályu eredeti sorsjegyeket a tervszerinti eredeti áron és pedig

egy egész I. osztályu sorsjegy frt 6.—
egy fél „ „ „ 3.—
egy negyed „ „ „ 1.—
egy nyolcad „ „ „ —.75

utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldünk szét. Hivatalos jegyzéket minden húzás után megküldjük, hivatalos tervezetek díjtalanul rendelkezésre állanak. A húzások nyilvánosan történnek a magy. kir. kormány felügyelete alatt.

Az I. osztály nyereményhúzása május hó 11. és 12-én lesz és kérjük b. megrendelését legkésőbb

május hó 11-ig (húzás napja)

közvetlenül hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. k. szab. osztályosorsjáték
főelárusító

Budapest, V., Váci-körút 4/A.

Rendelőlevél kivágandó.
TÖRÖK A. és Tsa uraknak
Budapest, Váci-körút 4/A.
Kérem nekem.....eredeti I. osztályu osztályosorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.
Az összeg: ..... utánveendő
..... mellette postautalványval ..... frt ..... küldeték.
(A mely rovat szűkegteleen, törlendő.)

Pontos cím.